

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. К., 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Васка Д. Халачева

при участието на секретаря Славей Д. Топалова
като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Търговско дело №
20215100900048 по описа за 2021 година

Настоящият спор на основание чл.365, ал.1, т.1 от ГПК по своя характер, е търговски и като такъв подлежи на разглеждане по реда на Особеното исково производство по търговски спорове- Гл. Тридесет и втора от ГПК.

Търговското производство е образувано по депозирана чрез процесуален представител - адв. Н.Д., АК- Ш., от ищеца Д.С.С. от гр. К., срещу ответника ЗД "Б.И." АД, гр. С., искова молба с вх.№ 101/08.04.2021г., с която са предявени в обективно съединение искове с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм./, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, с които ищецът цели да бъде осъден ответникът да му заплати сумата в общ размер от 31 622.48 лв., от която сумата от 13 376.53 лв. - обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в сбор от сторени във връзка с лечението разноски, описани поотделно в 158 пункта по вид услуга, №, дата и стойност на удостоверяващ платежен документ, ведно със законна лихва върху всяка от претендираните суми от датата на направата на разхода; сумата от 3 379.55 лв. – пропуснати ползи от пропуснати доходи през периода от 12.04.2016г. до 05.08.2017г., представляващи разликата между заплатата на ищеца и получени суми като обезщетение за временна неработоспособност за периода 12.04.2016г. до 05.08.2017г., ведно със законна лихва от 12.04.2016г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 6 866.40 лв.- пропуснати ползи от пропуснати доходи през периода от 06.08.2017г. до 05.03.2019г., представляващи разлика между заплатата на ищеца и получените суми от пенсия, ведно със законна лихва от 06.08.2017г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 8 000 лв. –ежемесечни разноски за придружител-болногледач в размер на 500 лв. за 6- часов работен ден за периода от датата на ПТП- 12.04.2016 г. до 15.08.2017г., ведно със законна лихва върху всяка пропусната вноска, като първата е считано от 12.04.2016 г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата си молба ищецът С. твърди, че на 12.04.2016 г. на път I-5 на 337+ 200м. в район, покриван от ОД на МВР – гр. К., настъпило ПТП – катастрофа между бус, марка “Мерцедес”, модел “312 Д Спринтер”, с рег. № *, собственост на Р.О.П., и управляван от М.З.Т., и бус марка “Мерцедес” модел “308 ЦДИ” с рег. № *, собственост на “К.Д.Б.” АД, управляван от него. Механизмът за настъпване му бил описан в Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 86 на ОД на МВР – К., като на 12.04.2016 г. около 15.00 часа на път I - 5, при километър 337 + 200м. в посока към КПП Ч. - бус марка “Мерцедес” модел “312 Д Спринтер”, с рег. № *, предприема изпреварване на десен завой, пресича пътна маркировка “М1” и навлиза в лентата за насрещно движение, като блъска правилно движещия се в собствена си пътна лента бус, марка “Мерцедес” модел “308 ЦДИ” с рег. № *, в резултат на което са причинени телесни повреди на ищеца Д.С., изразяващи се в

контузия на мозъка с мозъчно сътресение и загуба на съзнание, довела до временно разстройство на здравето, с опасност за живота; травматичен шок, довел до разстройство на здравето, временно опасно за живота; счупване на главичката на дясната лъчева кост, довело до затрудняване функцията на горния крайник; фрактура на левия ацетабулум, довело до нарушаване функцията на таза; травматична луксация на тазобедрената става, довело до трайно затрудняване двигателната и опорната функция на левия долен крайник; Увреждане на нервусфибуларис, довело до загуба на моторната и сетивната функция на крака и стъпалото; Контузии, кръвонасядания, охлузвания и отоци по гръдния кош и четирите крайника, довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота. В депозираната по делото допълнителна искова молба се уточнява, че травмите, претърпени от ищеца С., намиращи се в пряка причинно -следствена връзка с процесното ПТП, са и мекотъкани травми: охлузвания на лицето, кръвонасядане във вътрешните половини на клепачите на лявото око, косо лентовидно кръвонасядане в дясната гръдна половина, охлузвания в областта на колянната става и по външната повърхност на лявото бедро, кръвонасядане по дясното стъпало и на дясната мишница, кръвонасядане по задно-вътрешната и задно-външната повърхност на лявата мишница, като тези травми са причинили на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота и са персистирали за 2-3 седмици след инцидента; счупване на задната колонка на лява ацетабуларна ямка (вдлъбнатата ставна повърхност на тазовата кост, изграждаща тазобедрената става, в която заляга главата на бедрената кост) с изкълчване на лява тазобедрена става, като тази травма е причинила на пострадалия трайно затруднение в движението на левия долен крайник; счупване на главичката на лъчевата кост на дясната ръка, като тази травма е причинила на пострадалия трайно затруднение в движението на десния горен крайник; лекостепенно сътресение на главен мозък, без изпадане в пълно безсъзнание, като тази травма е причинила на пострадалия временно разстройство на здравето, неопасно за живота; травматичен шок, като тази травма е причинила на пострадалия разстройство на здравето, временно опасно за живота; кожни промени от разчесвания по гръден кош и крайници – еритемо – сквамозни плаки в окосмената част на главата, по шията и раменете, които са във връзка с травмата, наложила принудителното обездвижване; оток със зачерняване на кожата в слабинните гънки и скротума, които са във връзка с травмата, наложила принудително обездвижване; затруднена походка и ограничение в движенията на лява тазобедрена става – регистрирано намаление на движението ѝ в ляво екстензия – флексия 10-0-100 (норма: 15-0-90-125), в абдукция – аддукция 40-0-0 (норма 45-0-15), външна/вътрешна ротация – леко ограничени (норма 45-0-0).

В исквата си молба ищецът твърди, че вината за така настъпилото ПТП, принадлежала на водача на бус марка “Мерцедес” модел “312 Д Спринтер” – М.З.Т., като с влязло в сила на 04.08.2017 г. Решение № 74/2017 г. по НОХД № 421/2017 г. на К.йския районен съд, същият бил признат за виновен за нарушаване на правилата за движение по пътищата при процесното ПТП на 12.04.2016 г., при което причинил описаните телесни увреждания на ищеца.

Ищецът твърди, че към датата на осъществяване на ПТП, било налице по отношение на увреждащия автомобил валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, учредено с полица № BG/02/115002689755, с начална дата на покритие 02.11.2015 г. и крайна дата на покритие 01.11.2016 г., сключена с ответното в производството застрахователно дружество. В качеството си на пострадало лице по смисъла на чл. 226 от КЗ/отм./, твърди и, че има право да претендира пряко от ответника, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, обезщетение за всички настъпили вреди, включително и пропуснати ползи, които е търпял и ще продължава да търпи във връзка с процесното ПТП.

В исквата си молба се уточнява, че непосредствено след катастрофата бил приет по спешност в МБАЛ “Д-р А.Д.” АД – гр. К., като след преглед в Спешно отделение било проведено стационарно лечение, при което били овладяни симптомите на травматичния шок, извършена била мануална репозиция на луксирания бедрена глава, крайникът бил поставен на директна скелетна екстензия и като цяло ищецът бил подготвен за продължаване на лечението във Военномедицинска Академия. Там било извършено оперативно възстановяване целостта на ацетабулума с поставяне на два импланта и винтове. След операцията следвало да се придвижва с помощта на две патерици и да не натоварва оперирания крайник в продължение на 6 месеца. Предвид счупването на дясната лъчева

кост, придвижването му в първите няколко месеца се извършвало задължително с чужда помощ. Обездвижването от своя страна довело до принудително занемаряване на тоалета и хигиенните навици на ищеца, като по цялата окосмена част на главата му се появили зачервени люещи се плаки, образувало се силно зачервяване на ингвиналните гънки и скротума, поради наличие на гъбичкова суперинфекция, дължаща се и на приемането на силни антибиотици. Ищецът твърди, че при ударът поставеният предпазен колан травмирал последните два поясни прешлени и първия кръстцов прешлен, вследствие което за него възникнали коренчеви проблеми в нервите на прешлените и след ПТП-то се оплакал от силни болки в гръбначния стълб. Твърди, че търпи освен много сериозни телесни повреди и здравословни усложнения, и значителни имуществени вреди, свързани с медицинско лечение и обслужване във връзка получените травми, включително и пропуснатите ползи, представляващи разликата между заплатата, която е получавал преди ПТП и сумите, които получавал като обезщетения от болнични, пропуснатите ползи от доходи, представляващи разликата между заплатата му, получавана преди ПТП, и получените суми от пенсия. Твърди също, че за периода от 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г. бил неподвижен, изпитвал затруднения да става сам, да се обслужва сам и имал нужда от съдействие при извършването на ежедневия си тоалет, хранене, придвижване и обличане, поради което същият претендира и разходи за придружител – болногледач за конкретния посочен период, когато физическото му състояние било най-влошено. Изтъква, че с Разпореждане № ***** на ТП на НОИ – град К. получил лична пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест, а с Решение на ТЕЛК № 3862/04.11.2019 г. му била определена 50 % намалена работоспособност със срок до 01.11.2022 г. и пенсия от 329.68 лева.

В исковата молба ищецът твърди, че пет години след процесното ПТП, не само, че не се е възстановил от травмите, а напротив - продължавал да изпитва постоянни болки и физически неудобства. Във връзка с лечението си извършил и продължавал да извършва множество разходи в претендиран размер от 13 376,53 лева, съставляващ сбор от посочени в 158 пункта суми, ведно със законна лихва върху всяка сума от датата на извършеното плащане до окончателното ѝ изплащане, а именно : 700 лева по фактура №67/25.03.2020 г. на от „Р.Х.“ ЕООД за психотерапия; 50 лева по фин.бон от 21.08.19 г. на „А. 2000“ ООД – платен прием; 50 лева по преводно нареждане от „Р.Х.“ ЕООД от 21.04.2020 г.- преглед; 50 лв. по преводно нареждане от „Р.Х.“ ЕООД от 02.04.20 г. - преглед; 56, 91 лв. по Фактура № 8880000467/09.12.2019 г от „М. 2014“ ЕООД - лекарства; 11 лв. по Фактура № 2000000167/07.02.2020 г. от АМС Спец. Мед. Сервиз - лекарства; 40 лева по Фактура № 2000000280/08.05.2020 г. на „МЦ – А.“ ЕООД - масаж; 180 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000724608/29.09.2019 г.-доплащане за храна и такса; 462 лв. по Протокол от С.Н. ЕАД № 2-2385/09.10.2019 г.- нощувка, храна и мед.процедури; 17,28 лв. по фактура от М.В. ООД № 7840000538/31.08.2019 г. за лекарства; 11,80 лв. по Фактура от Ф. 1 ЕООД № 0020000459/25.07.2019 г. –лекарство; 17,40 лева по Фактура от С.Н. ЕАД № 0000721794/22.07.2019 г.- потребителска такса; 120 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № *****/22.07.2019 г. такса избор храна и стая; 100 лв. (сто) лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000060105/12.07.2019 г. – преглед и консултация; 582,28 лв. по Фактура от К.И. ЕООД № 0020023657/12.07.2019 г. – лекарства /лидокаин и сингал/; 11,80 лв. по Фактура от М.В. ООД № 7840000513/23.05.2019 г. – лекарство; 100 лева по Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000042293/23.04.2019 г.- преглед и консултация; 40,60лв. по Фактура от С.Н. ЕАД №0000716045/12.02.2019 г. – потребителска такса; 100,40 лв. по Фактура от С.Н. ЕАД №0000716047/12.02.2019 г. – такса, избор храна и стая; 11,80 лева по Фактура от М.В. ООД № 7840000474/12.01.2019 г.- лекарство; 16,00 лева, съгласно Фактура от МБАЛ „Д- р А.Д.“ № 0000023278/11.01.2019 г. – ренген. снимка; 44,07 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000343/12.01.2019 г. – лекарство; 11,80 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 7840000446/04.11.2018 г. – лекарство; 100,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000711718/20.09.2018 г.- такса избор храна и стая; 17,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000711717/20.09.2018 г. за потребителска такса; 10,60 лв., съгласно Фактура от Ф. ЕООД № 0000000034/18.08.2018 г. –лекарство; 181,20 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000709793/01.08.2018 г. за доплащане храна и такса; 110,00 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000708362/22.06.2018 г. – комплексна здравна услуга; 40,60 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000708154/17.06.2018 г. – потребителска такса; 71 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000708092/15.06.2018 г.- такса избор храна и стая; 31,88 лв., съгласно Фактура от Ф. ЕООД № 0000000011/02.04.2018 г. – абокат и лекарство; 100 лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000023601/24.01.2018 г.- консулт. преглед ; 11,80 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000309/15.12.2017 г. – лекарство; 12,70 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000285/20.10.2017 г.-лекарство;

20 лева, съгласно Фактура от ДКЦ 1 К. ООД № 0000001944/25.10.2017 г.- клинични изследвания; 100,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000698837/04.09.2017 г.-такса избор храна и стая; 8,62 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000258/29.08.2017 г. – лекарство; 11,88 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000257/29.08.2017 г.- лекарство; 6,30 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № *****/22.08.2017 г.- лекарство; 19,01 лв., съгласно Фактура от Ф.Л. 6 ООД № 0000000773/07.08.2017 г.- лекарство; 191 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000696805/10.07.2017 г.- такса резерв.; 8,85лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000245/07.07.2017 г. – лекарство; 11,88 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000242/04.07.2017 г.- лекарство; 562,50 лв., съгласно Фактура от К.И. ЕООД № 0020019507/22.06.2017 г. – лекарства- Лидокаин и Сингал; 100 лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 3000000149/22.06.2017 г.- консулт. преглед; 15,84 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000227/15.05.2017 г.- лекарство; 26,22 лв., съгласно Фактура от М-Л Ф. ООД № *****/03.05.2017 г.-лекарство; 100 лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000018728/25.04.2017 г.- консулт.преглед; 17,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000694226/12.04.2017 г.- потребителска такса; 39,60 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000694227/12.04.2017 г.- доплащане; 40,60 лв., съгласни Фактура от С.Н. ЕАД № 0000694179/10.04.2017 г. - потребителска такса; 107,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000694152/10.04.2017 г.- доплащане; 21,17 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000217/03.04.2017г.- лекарство; 17,89 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000218/03.04.2017 г. – лекарство; 11,88 лв., съгласно Фактура М.В. ООД № 7840000216/29.03.2017 г.- лекарство; 486 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000692635/17.02.2017 г.- нощувки и чаршаф; 486 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000692630/17.02.2017 г. – нощувка и чаршаф; 23,68 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000200/14.02.2017 г.-лекарство; 17,99 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000192/25.01.2017г.- лекарство; 9,53 лв., съгласно Фактура от М-Л Ф. ООД- А-ка Д. № 1000043191/19.01.2017г. – лекарство; 15,92 лв., съгласно Фактура от Ф.Л. 6 ООД № 0000000671/28.12.2016г.- лекарство; 19,34 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № *****/20.12.2016г.-лекарство; 16,77 лв., съгласно Фактура от Ф. Л ЕК 6 ООД № 0000000663/17.12.2016г. –лекарство; 100 лв., съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000016050/13.12.2016г.- консулт.преглед; 15,04 лв. по Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000096/26.11.2016г.- лекарство; 13,07 лв., съгласно Фактура от Ф.Л. 6 ООД № 0000000640/16.11.2016г. – лекарство; 51,08 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8800000094/15.11.2016г.- лекарство; 145,50 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000690205/04.11.2016г. – нощувки; 7,78 лв., съгласно Фактура от Ф. 1 ЕООД № 0020000086/04.11.2016г. – лекарства; 18,40 лв., съгласно Фактура от Ф. 1 ЕООД № 0020000085/28.10.2016г. – лекарства; 107,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000689990/28.10.2016г. – доплащане храна и спане; 31,43 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000088/21.10.2016г.- лекарства; 13,16 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000084/12.10.2016г. – лекарства; 23,32 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000080/03.10.2016г. – лекарства; 15,70 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000077/20.09.2016г.- лекарства; 100,00 лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № *****/13.09.2016г.-консулт.преглед; 11,88 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000141/15.09.2016г.- лекарство; 1 254 лева, съгласно Фактура от М. ООД № 3000002100/07.09.2016 г.- инвалидна количка, стол, дюшек и възглавница; 37,29 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 8880000073/06.09.2016г. – лекарства 20,10 лв., съгласно Фактура от А.Ф. 2 ЕООД № 0000000933/01.09.2016г.- козметични средства; 25,67 лв., съгласно Фактура от Ф. 1 ЕООД № 0020000069/28.08.2016г. – лекарства; 200 лева, съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № *****/26.08.2016г. – доплащане на храна и такса; 47 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000687646/22.08.2016г.- доплащане на храна и такса; 87,30 лв., съгласно Фактура от БР НК ЕАД № 0000687647/22.08.2016г.- нощувка придружител; 16,17 лв., съгласно Фактура от Ф. 1 ЕООД № 0020000067/22.08.2016г. – лекарства; 107,40 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000687421/16.08.2016г. – такса избор стая и храна; 203,70 лв., съгласно Фактура от С.Н. ЕАД № 0000687422/16.08.2016г. – нощувка придружител; 28,49 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000069/10.08.2016г.- лекарства; 15,62 лв., съгласно Фактура от Ф.Л. 6 ООД № 0000000584/05.08.2016г. – репарил и чаршафи; 15,01 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000136/01.08.2016г.- ръкавици, памук,фортекал; 18,54 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД 8880000055/29.06.2016г. – лекарства; 23,92 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000126/24.06.2016г.- лекарства; 11,42 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000124/22.06.2016г. – крем,ръкавици,памук и лекарства; 100,00 лева, съгласно Фактура от ДКЦ С.МЕД ЕООД № 2000012870/14.06.2016г.- консулт. преглед; 2 лева, съгласно

Фактура от М.В. ООД № 7840000119/06.06.2016г.- лекарство; 15 лв., съгласно Фактура от МБАЛ „Д-р А.Д.“ № 0000066446/03.06.2016г.- ренгенова снимка; 26,16 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000049/03.06.2016г. – лекарства; 25,36лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № *****/24.06.2016г. – лекарство; 16,37 лв., съгласно Фактура от М. 2014 № 8880000052/09.06.2016г. ; 10,65 лв., съгласно Фактура от МЕАЦА ЕООД № *****/15.06.2016г.-защитен крем; 20,92 лв., съгласно Фактура от Ф.Л. 6 ООД № 0000000581/22.07.2016г. – чаршаф, лекарство; 30,85 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № *****/11.07.2016г.лекарства, чаршаф еднократен; 16,92 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000048/01.06.2016г.- лекарства; 11,45 лв., съгласно Фактура от М-Л Ф. ООД- А-ка Д. № 1000042752/13.06.2016 г. – гел и витамини; 30,86 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000128/05.07.2016 г. –лекарства, памук,спирт; 20,58 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000127/27.06.2016 г. –лекарства; 17,97 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000123/15.06.2016 г.- лекарства и еднокр.чаршаф; 27,51 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000062/29.07.2016 г. –лекарства; 24,92 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000060/19.07.2016 г.- лекарства,ръкавици; 21,34 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000059/12.07.2016г.- лекарства; 20,56 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000118/31.05.2016г. –лекарства,ръкавици, памук; 24,21 лв., съгласно Фактура от М-Л Ф. ООД А-ка Д. № 1000042774/21.06.2016 г.- лекарства кърпи,чаршафи; 19,62 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000046/26.05.2016г.- лекарства; 17,37 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000117/20.05.2016 г.- лекарства, еднокр.чаршафи; 18,16 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000116/19.05.2016г.-лекарства, памук; 39 лева, съгласно Фактура от МБАЛ „Д-р А.Д.“ № 0000065862/18.05.2016г. – лиц. и проф.рентг.снимки; 13,29 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000115/17.05.2016г.- лекарство, памук, ръкавици; 70 лева, съгласно Фактура от Daisy Technology E.xpert № 002327/17.05.2016г.- мед.преглед; 16,27 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000112/11.05.2016 г. – памук, маски, лекарства; 26,75 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000111/09.05.2016г. - памук, маски,спирт,лекарства ;2,96 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000109/04.05.2016г. – лекарство; 53,42 лв., съгласно Фактура от М.В. ООД № 7840000108/03.05.2016 г.- спрей, памук, спирт, лекарства; 76,38 лв. (седемдесет и шест лева и тридесет и осем ст.), съгласно Фактура от Ф. П.ЕООД № *****/28.04.2016г.-лекарства; 132,74 лв., съгласно Фактура от Ф. П.ЕООД № 0000003989/28.04.2016 г.-лекарства; 29 лв., съгласно Фактура от ВМА С. № 0000191927/28.04.2016 г.- потребителска такса;25,30 лв., съгласно Фактура от А.С. 2012 ООД № 0000001720/28.04.2016г. – стабилизатор с порт.налакътник; 40 лв., съгласно Фактура от А.С. 2012 ООД № 0000001708/25.04.2016г. – патерици; 26,91 лв., съгласно Фактура от Ф. П.ЕООД № 0000003985/22.04.2016г.- лекарства; 1 320 лева, съгласно Фактура от ВМА С. № 1000030854/21.04.2016г.- медицински консумативи; 29 лв., съгласно Фактура от МБАЛ „Д-р А.Д.“ № 0000064531 /18.04.2016г. - потребителска такса; 63,17 лева, съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0001665521/14.06.2016 г. - супер дизел за пътуване за преглед на 14.06.16 г; 49,99 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990182589/16.08.2016 г.- супер дизел за пътуване до П.Б.; 79,98 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990184790/13.09.2016 г. – бензин А95 Н за пътуване до гр.С. за преглед; 20,08 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 1090139373/13.09.2016г. - бензин А95 Н за пътуване до гр.С. за преглед, 49,99 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990188048/28.10.2016г.-супер дизел за пътуване до П.Б. ; 74,99 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990191448/13.12.2016 г. – бензин А95 Н за пътуване до гр.С. за преглед; 58,56 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990195486/17.02.2017г. - бензин А95 Н за пътуване до П.Б.; 104,81 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990217620/23.01.2018г.- гориво- Есто Спорт 98 за пътуване до гр.С. за преглед; 50 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД №0990224421/14.06.2018г. – ЕСТО 100 за пътуване до П.Б.; 49,07 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990226369/31.07.2018г. – Есто 100 за пътуване до П.Б.; 58,88 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990228665/19.09.2018г. – Есто 100 за пътуване до П.Б.; 193 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 7600096536/22.04.2019г.- Есто дизел за пътуване до гр.С. за преглед; 136 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 7600100232/11.07.2019г.- супер дизел за пътуване до гр.- С. за преглед; 67,85 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 7600100545/05.06.2020 г.- супер дизел за пътуване до П.Б.; 48,44 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № *****/28.09.2019г.- супер дизел за пътуване до П.Б.; 57,99 лв., Фактура от Л.Б. ЕООД № *****/09.04.2017 г. – бензин за пътуване до П.Б.; 97,64 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990200006/24.04.2017 г. – бензин за пътуване до гр.С. на преглед;, 97,82 лв., съгласно Фактура от Л.Б. ЕООД № 0990203871/21.06.2017г.- Есто Спорт 98 за пътуване до гр.С. на преглед; 40,60 лева, съгласно Фактура от СРБ НК ЕАД № 0000732884/12.08.2020г.-

потребителска такса; 176 лв., съгласно Фактура от СРБ НК ЕАД № 0000732886/12.08.2020г. – избор на стая и храна; 176 лева, съгласно Фактура от СРБ НК ЕАД № 0000738325/25.02.2021 г. – избор на стая и храна; 22,92 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № 8880000713/09.01.2021 г.- Репарил гел; 13,02 лв., съгласно Фактура от М. 2014 ЕООД № *****/30.10.2020г. – Репарил гел и Гавискон ликуид; 142 лв., съгласно Фактура от Р. Б. ЕАД № 0200071082/09.07.2020г. – дизел; 67,53 лв., съгласно Фактура от ЕКО Б. ЕАД № 1032186852/15.06.2020 г.- авио дизел.

С исковата си молба ищецът претендира и сумата от 3 379,55 лв., съставляваща пропуснати доходи през периода от 12.04.2016г. до 05.08.2017г. между заплатата му и получените суми като обезщетения от болнични за същия период, ведно със законна лихва от 12.04.2016г. до окончателното изплащане на сумата. Като в този смисъл твърди, че получавал месечно трудово възнаграждение до момента на ПТП в размер на 673 лв., или за така претендирания период от 12.04.2016г. до 05.08.2017г. би получил възнаграждение в размер от 10 588.53 лв., а реално за същия период получил обезщетение за трудова неработоспособност в размер на 7 208.98 лв.

Посочената в исковата молба сума от 6 866,40 лв., ищецът претендира като пропуснати ползи, изразяващи се в периода от 06.08.2017г. до 05.03.2019г. като разлика между заплатата му и получените суми от пенсия. В този аспект твърди, че за този период би получавал месечно трудово възнаграждение в общ размер от 13 460 лв., а съгласно Разпореждане № *****/22.11.2019 г. на НОИ, ТП-К. получил лична пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест в общ размер от 6 593.60 лв.

Сумата от 8 000 лева, ищецът претендира като ежемесечни разноски за придружител и болногледач в размер на 500 лева за 6- часов работен ден за периода от датата на ПТП - 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г. В исковата си молба ищецът твърди, че тези разноски представляват пряка и непосредствена последица от причиненото увреждане, че същите съставляват разходи, свързани с полагането на необходимите за него грижи и съставляват дължимото се за ползвания придружител възнаграждение. Изтъква в този аспект, че съдебната практика, обективирана в Решение № 197/02.02.2015г., постановено по т.д. №869/2012 г. на II т.о.,ТК на ВКС, приема, че когато се касае за настъпили увреждания в резултат на които в имуществената сфера на пострадалия ще настъпят вреди, които могат да бъдат установени, е допустимо присъждане на еднократно или периодично обезщетение.

В дадения надлежен по смисъла на чл. 367, ал. 1 от ГПК срок, от ответника е постъпил отговор на предявената от ищеца искова молба. По същество оспорва главните искове и по основание, и по размер, като неоснователни и недоказване. Оспорва механизма на процесното ПТП, причините за настъпването му и наличието на виновно и противоправно поведение единствено у водача Терзиев. Оспорва механизма на получаване на уврежданията и причинно-следствената връзка между събитието и получените увреждания, както и между поведението на застрахования водач и претърпените вреди. Ответникът оспорва предявените с исковата молба претенции за сумите, представляващи направени разходи за храна по време на престоя в болници, респ. санаториуми, както и направените разходи за гориво, като ненаправени във връзка с лечението на ищеца. Ответникът оспорва и основателността на акцесорните искове, както с оглед неоснователността на главните искове, така и на самостоятелно основание. По отношение на търсените законни лихви по всяка от 158-те предявени претенции за имуществени вреди в общия размер от 13 376.53 лв., прави възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност за периода от 12.04.2016 г. до 08.04.2018 г. Ответникът излага и довод, че през претендирания период ищецът вече е получил плащане по застрахователно обезщетение, по сключен от работодателя застрахователен договор по застраховка „Трудова злополука“ и че това плащане следва да бъде приспаднато от претендирания размер на пропуснатите ползи, търсени като разлика между заплатата и обезщетение за временна неработоспособност. По отношение на претенцията за заплащане на сума от 6 866.40 лева, претендирана като пропуснати ползи за периода 06.08.2017 г. – 05.03.2019 г., ведно със законната лихва от 06.08.2017 г., прави възражение за изтекла 3- годишна погасителна давност за търсената законна лихва върху главницата за периода от 06.08.2017 г. до 08.04.2018 г. Ответникът изтъква и довод, че в търсения период ищецът е получил обезщетение и на друго основание – изплатени болнични листове в размер на 2 883.60 лв. и в размер на 535 лв. По отношение на претенцията за заплащане на сума от 8 000 лв., претендирана като ежедневни разноски за болногледач в периода от 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, прави възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност по

отношение на цялата претенция. С отговора направи и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като ищецът бил с непоставен обезопасителен колан като пътник в лекотоварния автомобил, нарушавайки правилото на чл.137а от ЗДвП. С отговора ответникът претендира присъждане на разноски.

В срока, даден на ищеца по реда на чл.372, ал.1 от ГПК, е постъпила допълнителна искова молба, с която се пояснява и допълва първоначалната.

В срока по чл.373, ал.1 от ГПК, е постъпил допълнителен отговор на допълнителната искова молба, с който ответникът поддържа направените с отговора възражения и оспорвания.

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл.375 от ГПК, ищецът чрез процесуалния си представител поддържа исковата си претенция. Претендира присъждане на разноски по реда и при условията на чл.38, ал.2, във вр. с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, за които прилага списък по чл.80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение на ответната страна.

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл.375 и сл. от ГПК, ответното застрахователно дружество, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция. Поддържа депозираните по делото отговори. Претендира присъждане на разноски, за които прилага и списък по чл.80 от ГПК.

Окръжният съд в рамките на своите правомощия, действащ в производството като първоинстанционен, след приключване на съдебното дирене и изслушване на устните състезания, пристъпи към постановяване на своя съдебен акт, в който приема за установено следното :

Предмет на настоящото производство е предявената от ищеца срещу ответното застрахователно дружество искова претенция, състояща се от обективно съединени искове с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм./, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, с които ищецът цели да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 13 376.53 лв. - обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в сбор от сторени във връзка с лечението разходи, ведно със законна лихва върху стойността на всеки разход, считано от датата на направата му до окончателното му изплащане; сумата от 3 379.55 лв. – пропуснати ползи от пропуснати доходи през периода от 12.04.2016г. до 05.08.2017г., представляващи разликата между заплатата на ищеца и получени суми като обезщетение за временна неработоспособност, ведно със законна лихва от 12.04.2016г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 6 866.40 лв.- пропуснати ползи от пропуснати доходи през периода от 06.08.2017г. до 05.03.2019г., представляващи разлика между заплатата на ищеца и получените суми от пенсия, ведно със законна лихва от 06.08.2017г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 8 000 лв. –ежемесечни разноски за придружител-болногледач в размер на 500 лв. за 6- часов работен ден за периода от датата на ПТП-12.04.2016 г. до 15.08.2017г., ведно със законна лихва върху всяка пропусната вноска, като първата е считано от 12.04.2016 г. до окончателното изплащане.

Страните не спорят, че с влязло в сила на 04.08.2017 г. Решение № 74/ 09.05.2017 г., постановена по НАХД № 421/2017 г. по описа на К.йския районен съд, М.З.Т., с ЕГН *****, е признат за виновен в това, че на 12.04.2016г. в землището на с.Ч., общ.К., на път I-5 при км.337+200м., при управление на моторно превозно средство - товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег.№ *, нарушил правилата за движение, както следва: чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП - на пътното платно с двупосочно движение и две пътни ленти, навлязъл и се движил в лентата за насрещно движение, без да е извършвал изпреварване; чл.20, ал.1 от ЗДвП - не е контролирал непрекъснато пътното превозно средство, което е управлявал; чл.20, ал.2 от ЗДвП - при избиране скоростта на движение не се е съобразил със състоянието на пътя, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие, и по непредпазливост причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на таза в областта на лявата главулечна ямка, довело до трайно затрудняване на движението на левия крак за повече от един месец, и травматичен шок, довел до разстройство на здравето, временно опасно за живота на Д.С.С. от гр.К., поради което и на основание чл.343, ал.1, б.б”, предл.2, вр. чл.342, ал.1, вр. чл.78а от НК, същият е бил освободен от наказателна отговорност и му е било наложено административно наказание „глоба“, а на основание чл.343г, вр. чл.343, вр. чл.78а, ал.4, вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК, му е наложено и наказание „лишаване от право да управлява МПС“.

В производството е безспорно и наличието на сключена с ответното застрахователно

дружество валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „312 Д Спринтер“ с рег. № *, с начална дата на покритие 02.11.2015 г., с крайна дата на покритие 01.11.2016 г., действаща към момента на причиняване на процесния деликт – 12.04.2016 г., и обективизирана в Полица № BG/02/115002689755 от 13.10.2015 г.

От изготвеното по делото заключение по назначената КСАТМЕ, в производството се установява механизма на осъществяване на процесното ПТП, както и механизма на осъществяване, на вида и характера на причинените на пострадалия от ПТП ищец вреди, а именно : Товарният автомобил „Мерцедес 312Д Спринтер“, *, управляван от деликвентна Марин Терзиев се движил по път I-5 (Р.-М.) в посока от гр.К. към гр.Х., а товарният автомобил „Мерцедес Спринтер“, *, управляван от ищеца С. в противоположната на него посока. При км 337+200, Терзиев навлязъл в лентата за насрещно движение и с челната лява част на управлявания от него товарен автомобил ударил другия автомобил в челната и страничните леви части. Експертите не установяват преди удара употреба на спирачните уредби на процесните МПС-та, като само водачът С. е реагирал на създалата се ситуация и е извършил маневра „завой надясно“, избягвайки на дясно. Ударът за т.а. „Мерцедес Спринтер“, *, управляван от ищеца е бил челен отляво, при който моментното общо действие на всички сили е отъждествено с действието на една резултатна сила насочена напред и леко наляво. Тази резултатна сила е действала върху тялото му и се е стремяла да го придвижи в посоката към мястото на удара. В резултат купето на управлявания от С. автомобил е било силно деформирано и предната част на двигателния отсек е потънала към кабината, като получените от С. увреждания се явяват резултат на удар в тези части от интериора на автомобила. При така осъщественото ПТП, на пострадалия С. са били причинени : счупване на таза в областта на лявата главулечна ямка, кръвонасядания и охлузвания на кожата на лицето, гърдите и крайниците; сътресение на мозъка, счупване на главичката на дясната лъчева кост, довели до изпадане на пострадалия в състояние на травматичен шок; счупването на таза в областта на лявата главулечна ямка е довело до трайно затрудняване на движението на левия крак за повече от един месец; счупването на главичката на дясната лъчева кост е довело до трайно затрудняване на движението на дясната ръка за повече от един месец; травмагичният шок, в който е изпаднал пострадалият е довел до разстройство на здравето, временно опасно за живота; сътресението на мозъка, протекло без пълна загуба на съзнание, е довело до разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, а останалите описани травматични увреждания са причинили болка и страдание. В следствие от травмата на таза е настъпила периферно-стволова увреда на левите нерви фибуларис и нервус перонеус, която е довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Възникнали са и посттравматични артрозни изменения на тазобедрените стави на увредения С.. Съгласно вещите лица счупването на таза в областта на левия ацетабулум (главулечната ямка) е възникнало по индиректен механизъм - при удар в областта на колянната става в деформираното арматурно табло и вбиване на главичката на бедрената кост в главулечната ямка, съпроводено с изкълчване на бедрото. Останалите травматични увреждания са получени при удар и при притискане на деформирали се при ПТП-то части от купето на автомобила.

От цитираното заключение, в което са анализирани и приобщените по делото писмени доказателства, се установява също, че ищецът е постъпил на лечение в Клиника по ортопедия и травматология – ВМА, гр.С. на 18.04.2021 г. и е бил изписан на 28.04.2016г., както и че ищецът С. е постъпвал периодично на лечение в Специализирани болници за рехабилитация филиал П.Б., за доказаните периоди: 16.08.2016г.- 26.08.2016г.; 28.10.2016г. – 04.11.2016г.; 17.02.2017г. – 27.02.2017г.; 10.04.2017г.-20.04.2017г.; 04.09.2017г.-11.09.2017г.; 12.02.2019г.-19.02.2019г.; 22.07.2019 г.-29.07.2019 г.

От цитираното заключение, в което са анализирани и приетите по делото писмени доказателства, а и от разпита на в.л. д-р М., проведен в откритото съдебно заседание, се констатира и че изписаните и закупени с приложените по делото разходни документи М.менти и консумативи са: Шулслова сол-калий Фосфорикум, Шулслова сол-магнезий Фосфорикум, Зирид, Езопражен, Необинацид, Милгама, Диклорапид, Дийп рилийф, Репарил-гел, Цингал, Лидокаин, Бестифлекс, инжекционен разтвор Йопамиро, Ацилесол, Дермазин, Лактобаланс, Седатиф, Ланзацид, Фенистил, Цетебе, Ацербин, Тросикам, Вит.В, Линекс, Йодна тинктура, Фамотидин, Келтикан форте, Депелхерц актив, Флебодия, Сметта, Лактакеър, Съни вит-виг. ДЗ, Амоксиклав, Мидокалм, Ципрофлоксацин, Дорета, Атаракс, Диалгин, Нимезил, Азитрокс, Аулин, Асам-масажен гел, Доксициклин, Квамател,

Гастроцид, Паратрамол, Оксикорт спрей, Нексиум, Индометацин, Ендотелон, Сопрал и Гавискон, и че същите са били необходими за лечението и рехабилитацията на пострадалия, което пък обуславя и необходимата причинно-следствена връзка между тях. Осъществени са според в.л. и претендираните допълнителни разходи за рентгенографии, платени клинични /лабораторни изследвания, платените потребителски такси за извършеното му болничното и санаториалното лечение, предполагащо направата и на средства за транспорт, както и с оглед слабата подвижност на ищеца и претендираните избор на стая и на храна. В.л. установява и че са извършвани на ищеца платени консултативни прегледи от хабилитирани лица, закупувани са консумативи и помощни средства, като абокат, памук, чаршафи, латексови ръкавици, инвалидни колички, комбиниран стол, антидекубитални дюшек и възглавница, ментолов спирт, стерилен контейнер и др. помощни средства.

По делото са снети и показанията на свидетелката В. С.а-Ц., майка на ищеца, от които се установява, че след настъпилния пътен инцидент със сина ѝ, в периода от първите шест месеца същият е бил изцяло на легло, с помощта на свидетелката можел само да сядва в леглото си, без възможност да се движи и обслужва. Необходимите грижи по лечението и възстановяването, както и за обслужване на необходимите физиологични и битови нужди на ищеца, били полагани от свидетелката. След този период в продължение на около 2-3 години, ищецът започнал да се предвижва с помощта на инвалидна количка, после чрез проходилка, след това с патерици и накрая с бастун. Като това му възстановяване настъпило благодарение на извършваното периодично лечение и рехабилитация в специализираната за това болница с филиал П.Б., където след няколко посещения ищецът започнал да сядва в инвалидна количка. Свидетелката изтъква, че необходимото придвижване до рехабилитационното заведение било съпътствано с носене и на всички специални помощни средства, необходими за ищеца, вкл. и на антидекубиталния му дюшек. Свидетелката изтъква и че лечението на ищеца било подпомагано от наложителни прегледи, извършвани от професор, при които му била поставяна изключително необходима му за възстановяването инжекция 3-4 пъти годишно, както и че ако същата не му е била поставяна, то ищецът би останал инвалид цял живот. Свидетелката установява, че през тежките за ищеца периоди тя е осъществявала абсолютно необходимите му грижи на болногледач.

По делото са снети и показанията на свидетелката К.С., сестра на ищеца, от които се установява, че след настъпилото ПТП при което брат ѝ пострадал тежко, се наложил продължителен процес на възстановяване, най-тежкият период в който той бил на изцяло на легло и в който изцяло се нуждаел от грижи на болногледач, продължил около 4-5 месеца, като след това започнал да се придвижва с инвалидна количка, впоследствие и с проходилка. Това възстановяване продължило години наред. Свидетелката твърди, че в периода от момента на ПТП до 15.08.2017 г. брат ѝ имал ежеминутна нужда да бъде обслужван. През това време изцяло грижите за пострадалия се полагали от неговата майка като болногледачка.

От прочита на приетото като доказателство по делото Разпореждане № ***** на НОИ, ТП-К., се установява, че ищецът С. е получил лична пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест по чл.78 от КСО за 64% трайно намалена работоспособност, считано от 02.08.2017г. до 01.11.2019 г., а считано от 02.11.2019г. до 01.11.2022 г. за 50 % трайно намалена работоспособност, като размерът на така определената му пенсия възлизал на 329.68 лв.

Приобщени към доказателствата по делото са и служебна бележка с изх.№ 26/11.03.21 г., ведно с трудов договор № 27/18.02.2019 г., от прочита на които се установява, че ищецът е работил в периода от 18.02.2019 г. до 17.02.2021 г. по срочен трудов договор по програма „Обучение и заетост за неактивни и безработни лица с трайни увреждания“ в „А.“ ЕООД с основно трудово възнаграждение 1070 лв. и 4.20% клас прослужено време. А от представеното заверено копие на страници 1-7 от Трудова книжка серия Г № 316796, се установява, че ищецът е бил в трудово правоотношение с „К.Д. Б.“ АД за периода от 14.01.2016 г. до 30.01.2018 г. с трудово възнаграждение в размер на 637 лв. Изложените обстоятелства се потвърждават и от приетото по делото като надлежно доказателство - писмо с изх.№ 91-00-6434#1/30.09.2021 г. на НАП, ТД - П., офис К., а именно, че данни за трудови договори на ищеца има за периода 14.01.2016 г.-30.01.2018 г. и за периода 18.02.2019 г. – 18.02.2021 г.

От представените от трето задължено в производството лице- работодателя „К.Д.Б.“ АД заверени копия писмени доказателства, вкл. и от платежен фиш, се установява, че за

месец август 2017 г. ищецът е получил обезщетение по чл.200, ал.3 от КТ в размер на 1 800 лв. въз основа на сключена между работодателя, съгласно Наредба за задължително застраховане на работници и служители за риск "Трудова злополука" застраховка по застрахователна полица № 023003236/14.04.2016 г.

От приетото по делото заключение, изготвено по назначената Съдебна икономическа експертиза, се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищеца С. /изчислено на база последното му месечно трудово възнаграждение от 673 лв./ през търсения период от 12.04.2016 г. до 05.08.2017 г. е в размер на 10 649.49 лв., а нетното такова е в размер на 8 328.85 лв. Получените от същия парични обезщетения за временна неработоспособност в периода от м.04.16г. до м.08.2017г. /изчислени на база приложено по делото Удостоверение № 008-00125280/27.09.21г. на НОИ-ТП-К. и установеното от вещото лице обстоятелство, че обезщетения по този ред на ищеца са заплащани последно за месец юли 2017г./, са в чист размер от 7 291.14 лв. Разликата между така установените суми при брутното трудово възнаграждение възлиза на 3 358.35 лв., а при нетното такова на 1 037.71 лв.

От изготвеното по назначената Съдебна икономическа експертиза заключение, се установява и, че брутното трудово възнаграждение на ищеца С. за търсения период от 06.08.2017г. до 05.03.2019 г./ изчислено на база 673 лв. за периода от 06.08.2017 г. до 17.02.2019г. и на база договореното трудово възнаграждение по трудовия договор с „А.“ ЕООД за периода от 18.02.2019 г. до 05.03.2019 г./, възлиза на общ размер от 13 063.72 лв., а нетното трудово възнаграждение възлиза на общ размер от 10 150.20 лв. Получените от ищеца суми от отпуснатата му пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест по чл.78 от КСО през същия период, възлизат на 6 263.92 лв. Разликата между така установените суми при база брутно трудово възнаграждение е 6 799.80 лв., а при нетно трудово възнаграждение е 3 886.28 лв.

От цитираното вече заключение, изготвено по назначената Съдебна икономическа експертиза, в производството се установява и, че месечното възнаграждение за придружител –болногледач/медицинска сестра при 6-часов работен ден, седем дни в седмицата, с включени работни дни през празничните дни, за периода от 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г., изчислено на база минимален осигурителен доход за заетите лица по трудово правоотношение за длъжностите „болногледач“ и „личен асистент“ при минимална часова ставка за страната и при двукратно увеличение за работа през празнични дни, е в размер на 8 048.94 лв. А възнаграждението, изчислено въз основа на пазарно установено възнаграждение за същата работа, възлиза на 16 097.88 лв.

При така констатираното до тук, съдът изгради своето становище: Намира предявената искова претенция, съставляваща обективно съединени искове с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ /отм./, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, за допустима. Не споделя в този аспект доводите на ответното застрахователно дружество, че макар и застрахователният договор да бил сключен преди влизане в сила на действащия КЗ (01.01.2016г.), застрахователното събитие (ПТП) било настъпило след тази дата при действието на новия КЗ, което пък обуславяло по отношение на претендираните от това ПТП вреди, приложение на разпоредбите на чл. 392, вр. с чл. 380 от сега действащия КЗ. Съгласно разпоредбата на § 22 от сега действащия КЗ, за застрахователните договори, сключени преди влизането в сила на този кодекс, се прилага част четвърта от отменения Кодекс за застраховането, освен ако страните договорят друго след влизането в сила на този кодекс. Доколкото в производството не се твърди страните да са договорили друго, приложими се явяват нормите на част IV на КЗ /отм./. Това е така, и защото цитираната разпоредба на §22 не прави разлика, при сключен при действието на отменения КЗ застрахователен договор, кога е настъпило застрахователното събитие.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.1 от отменения КЗ, увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Както беше казано, цитираната разпоредба е приложима в казуса на основание чл. § 22 от сега действащия КЗ в сила от 01.01.2016г. Съгласно легалната дефиниция на договора за застраховка "Гражданска отговорност", установена в разпоредбата на чл. 223, ал. 1 от КЗ/отм./, със сключването на същата застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените им имуществени и неимуществени вреди. За да се произнесе по основателността на така предявената допустима искова претенция, която в казуса е за имуществени вреди, следва да установи наличието на следните кумулативно предвидени предпоставки: настъпило пътнотранспортно произшествие на територията на Р Б., причинено от водач на застрахован

при ответното дружество лек автомобил, чието противоправно поведение е довело до настъпването на застрахователното събитие, с осъществяването на което са причинени на ищеца вреди, както и че между тях и противоправното деяние е налице причинно-следствена връзка. Съобразявайки изложеното и разпоредбата на чл.300 от ГПК, настоящият съд, разглеждаш гражданските последици от процесното деяние, намира за задължителни за него обстоятелствата относно това, извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, поради което приема за установено авторството и виновността за осъщественото на 12.04.2016 г. ПТП от деликвентна М.З.Т. при управление на застрахования при ответното дружество по валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с Полица № BG/02/115002689755/13.10.2015 г. товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел „Спринтер“ с рег.№ *, в следствие на което са причинени на ищеца Д.С.С. телесни повреди.

В този аспект съдът постави на обсъждане и своевременно направеното от ответното застрахователно дружество възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като ищецът бил с непоставен обезопасителен колан като пътник в лекотоварния автомобил, нарушавайки правилото на чл.137а от ЗДвП, и го намери за неоснователно, защото пострадалият С. е бил с поставен обезопасителен колан. За да приеме изложеното, съдът съобрази заключението на КСАТМЕ, според което при извършения на 15.04.2016г./три дни след ПТП/ оглед на ищеца е констатирано лентовидно кръвонасядане под дясното му гръдно зърно с размери 18/7 см. Според вещото лице-медик тази находка говори за упражнено върху пострадалия действие на предмет с удължена цилиндрична форма, какъвто е и поставеният предпазния колан.

Като резултат на всичко изложено до тук, съдът формулира изводи по съществото на предявените при условията на обективно съединение искиви претенции, и в частност :

Относно претенцията за сумата от 13 376.53 лв. - обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в сбор от сторени във връзка с лечението на ищеца разходи, ведно със законна лихва върху стойността на всеки от тях, считано от датата на направата на разхода до окончателното му изплащане:

В този смисъл съдът съобрази приетите по делото писмени доказателства, съставляващи финансово -отчетни документи /протоколи за извършени услуги по профилактика и рехабилитация, платежни нареждания, фактури и касови бонове/ за реално извършени от ищеца разходи в размер на 13 167.97 лв. Така приетият размер е алгебричен сбор от изрично претендираните в исковата молба в 157 пункта /в ИМ не е посочен разход с №70/ и доказаните с представените по делото писмени платежни документи разходи. За да уважи тази претенция в посочения размер, съдът взе предвид и установеното от в.л. д-р М., че закупените с тези разходи М.менти, извършените рентгенографии, платените клинични /лабораторни изследвания, платените потребителски такси за болнично и санаториално лечение, вкл. и необходимите избор на стая и на храна, извършените платени консултативни прегледи от хабилитирани лица, закупените консумативи и помощни средства, вкл. инвалидни колички, комбиниран стол, антидекубитални дюшек и възглавница, стерилен контейнер и др., са били необходими и използвани за извършеното на пострадалия-ищец лечение и рехабилитация, поради което и същите се намират с настъпилото в следствие на процесното ПТП увреждане в причинно-следствена връзка. Т.е., съдът намери, че така предявената искова претенция се явява доказана до размера на сумата от **13 167.97 лв.** За да изгради този извод, съдът намери и претенциите на ищеца за заплатено гориво във връзка с пътуванията му за прегледи, лечение и рехабилитация, за доказани. А това е така, защото посочените в описаните в предходни абзаци фактури дати са сравними с установените от вещото лице приеми на ищеца за прегледи и лечение в гр.С. и приеми за рехабилитации в специализираната болница с филиал П.Б. на 16.08.-26.08.2016 г.- /Епикриза № 4295/; на 28.10.-04.11.2016 г./Епикриза №5947/; на 17.02.-27.02.2017 г. /Епикриза № 702/; на 10.04.-20.04.2017 г. /Епикриза № 1676/; на 04.09.- 11.09.2017 г. /Епикриза № 4772/; 12.02.-19.02.2019 г./ Епикриза № 770 /; на 09.10.2019г. /Протокол/; на 22.07.-29.07.2019г. /Епикриза №4410/; на 11.08.2018г. /Протокол/. Еднопосочни в този смисъл са и свидетелските показания на св. С.а- Ц. и св.С. за предприетите абсолютно необходими за възстановяването на ищеца пътувания, и същите определено обосновават изградения извод за доказаност на претенцията и в този ѝ аспект. В аналогична ѝ част до пълния ѝ предявен размер исковата претенция следва да бъде отхвърлена.

Принципната основателност на главната претенция, обуславя такава основателност и на акцесорната претенция за лихви, но при съобразяване на основателното, своевременно

направено от ответното дружество възражение за изтекла тригодишна погасителна давност по отношение на законната лихва върху търсените по пунктове с № от 31 до 141, вкл. и по 149,150 и 151 от исквата молба суми /в общ размер от 8 607.62 лв./, за периода от 12.04.2016 г. до 08.04.2018 г. В този смисъл константната съдебна практика, обективирана и в Решение № 133/23.12.2019 г., постановено по т.д. № 2399/2018 г. на ВКС, ТК, II т.о., приема, че претенцията за законна лихва за забавено плащане на дължимото от застрахователя на пострадалото лице обезщетение за претърпени имуществени вреди, се погасява с тригодишна давност. В този смисъл са и [решение № 95 от 26.06.2014 г. по т. д. № 3060/2013 г.](#) на ВКС, ТК, I т. о., [решение № 96 от 18.07.2011 г. по т. д. № 610/2010 г.](#) на ВКС, ТК, I т. о., [решение № 67 от 24.06.2011 г. по т. д. № 323/2010 г.](#) на ВКС, ТК, I т. о. и др. , съгласно които вземането за лихви при упражнено право на третото лице срещу застрахователя на гражданската отговорност на делинквента се погасява с тригодишна давност по [чл. 111, б. "б" ЗЗД](#), считано от деня на настъпилото увреждане.

Относно претенцията за сумата от 3 379,55 лв., съставляваща пропуснати ползи, изразяващи се в пропуснати доходи през периода от 12.04.2016г. до 05.08.2017г. и съставляващи разлика между заплатата, която би получавал ищецът С. и полученото от него обезщетение за временна неработоспособност, ведно със законна лихва от 12.04.2016г. до окончателното изплащане на сумата:

За да прецени основателността на тази обективно съединена претенция, съдът съобрази, че през търсения период, ако ищецът би полагал труд по действащото си с „К.Д.Б.“ АД трудово правоотношение с месечна заплата от 673 лв., то той би получил съгласно заключението, изготвено по назначената СИЕ, възнаграждение в чист/нетен размер от 8 328.85 лв. В търсения период обаче ищецът е получавал парични обезщетения за временната си неработоспособност от момента на ПТП до месец юли 2017г., вкл., като размерът на същите, изчислен на база приложеното по делото Удостоверение № 008-00125280/27.09.21 г. на НОИ-ТП-К., възлиза на нетните 7 291.14 лв. Или разликата между установените суми възлиза на 1 037.71 лв. и същата определено би съставлявала причинена на ищеца имуществена вреда под формата на пропуснати ползи. Съдът обаче, по повод направеното от ответното дружество възражение, съобрази и обстоятелството, че по силата на сключена от работодателя „К.Д.Б.“ АД, съгласно Наредбата за задължително застраховане на работници и служители за риск “Трудова злополука“ застраховка по застрахователна полица № 023003236/14.04.2016 г., ищецът е получил за процесния период и обезщетение в размер на 1 800 лв. Изложеното обуславя извод, че от разликата между заплатата в нейния чист /нетен вид, която реално би получил ищеца, ако не беше настъпило ПТП, и полученото поради настъпилата му временна неработоспособност нетно обезщетение, следва да бъде изваден и размерът на обезщетението от 1 800 лв., а доколкото полученият резултат е отрицателна величина, то следва и главният иск и акцесорният такъв да бъдат отхвърлени като неоснователни, изцяло. В този смисъл е и съдебна практика, обективирана и в [решение № 116/03.07.2017 г. по т. д. № 1921/2016 г.](#) на ВКС, ТК, I т. о.

Относно претенцията за сумата от 6 866.40 лв., представляваща пропуснати ползи от пропуснати доходи през периода от 06.08.2017г. до 05.03.2019г., съставляващи разлика между заплатата, която ищецът би получавал като работоспособен и получените от него суми от пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест, ведно със законна лихва, считано от 06.08.2017г. до окончателното изплащане:

За да прецени основателността на тази обективно съединена претенция, съдът съобрази, че съгласно заключението, изготвено по назначената СИЕ, през търсения период, ако ищецът би полагал труд по действащите си трудови правоотношения /в периода 06.08.2017г. до 17.02.2019г. с „К.Д.Б.“ АД, а в периода от 18.02.2019г. до 05.03.2019г. с „А.“ ЕООД/, би получил възнаграждение в чист/нетен размер от 10 150.20 лв. Съгласно същото ищецът в търсения период е получавал суми от пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест по чл.78 от КСО в чистия размер от 6 263.92 лв. Или разликата между установените суми възлиза на **3 886.28 лв.** и същата определено съставлява причинена на ищеца имуществена вреда под формата на пропуснати ползи, който пък извод прави предявената претенция основателна. А основателността на тази главна претенция, обуславя и основателност на акцесорната претенция за лихви, но при уважаване на своевременно направено от ответното дружество възражение за изтекла тригодишна погасителна давност по отношение на така търсената лихва за периода от 06.08.2017г. до

08.04.2018г. Или в производството лихвата върху така доказаната главница се дължи, считано от 08.04.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

Относно претенцията за сумата от 8 000 лева, претендирана като ежемесечни разноски за придружител/ болногледач в размер на 500 лева за 6-часов работен ден за периода от датата на ПТП - 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г., ведно със законна лихва върху всяка пропусната вноска, като първата е считано от 12.04.2016 г. до окончателното изплащане :

За да прецени основателността на тази обективно съединена претенция, съдът съобрази, че ищецът търси тези разноски като пряка и непосредствена бъдеща последица от причиненото му на 12.04.16г. увреждане, съставляваща разходи, свързани с полагането на необходими за него грижи и съставляваща дължимо се на положилия грижите болногледач възнаграждение, с заплащането на което възнаграждение, ищецът би обеднял до този размер. Ищецът мотивира искането си с обективизираната в решение № 197/02.02.2015г., постановено по т.д. №869/2012 г. на II т.о.,ТК на ВКС съдебна практика, съгласно която, когато се касае за настъпили увреждания в резултат на които в имуществената сфера на пострадалия ще настъпят вреди, т.е. бъдещи вреди, които могат да бъдат установени по размер, е допустимо тяхното еднократно или периодично присъждане. В този аспект съдът съобрази цитираното заключение, изготвено по назначената КСАТМЕ и констатира, че за претендирания период с оглед първоначално дългия постелен режим на лечение, а в следствие и трудното придвижване на ищеца с помощни средства/инвалидна количка, проходилка, патерици и бастун/, при осъществяване на обичайните му ежедневни дейности /обличане, къпане, приемане на М.менти, тоалет, излизане извън дома и др./, ищецът е имал постоянна нужда от непосредствена помощ. Съдът съобрази и еднопосочните в този смисъл свидетелски показания на св. С.а- Ц. и св.С. за абсолютната необходимост от болногледач, който да е ежеминутно с ищеца с оглед особено тежкото му, продължило години възстановяване. Св. С. установява за претендирания период и факта на полагане на необходимите за ищеца грижи от лице, осъществяващо изцяло задълженията на болногледач. А от приетото заключение, изготвено по назначената СИЕ, се установява, че през търсения период –от момента на ПТП -12.04.2016 г. до 15.08.2017г., месечното възнаграждение, дължимо се за придружител-болногледач/медицинска сестра при 6-часов работен ден, седем дни в седмицата, с включени работни дни през празничните дни, за периода от 12.04.2016 г. до 15.08.2017г., изчислено на база минимален осигурителен доход за заетите лица по трудово правоотношение за длъжностите „болногледач“ и „личен асистент“ при минимална часова ставка за страната и при двукратно увеличение за работа през празнични дни, следва да бъде в размер на 8 048.94 лв. Съдът намира за релевантна в казуса тази стойност, но разбира се не повече от поисканото от 8 000 лв. В аспекта на казаното, съдът намира за неоснователно направеното от ответното застрахователно дружество възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност по отношение на този главен иск, защото съгласно разпоредбата на чл.197 от относимия в казуса КЗ /отм./, правата при застраховки "Гражданска отговорност", каквато и е процесната, се погасяват с петгодишна давност, а тя в казуса считано от датата на настъпване на процесното ПТП от 12.04.2016 г. до датата на депозиране на ИМ –08.04.2021г., не е изтекла. Съдът обаче намира за основателно направеното в производството възражение за изтекла тригодишна погасителна давност по отношение на търсената законна лихва върху установената главница за целия търсен период от 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г. А това е така, защото както вече беше посочено, константната съдебна практика, обективирана и в Решение № 133/23.12.2019 г., постановено по т.д. № 2399/2018 г. на ВКС, ТК, II т.о., приема, че претенцията за законна лихва за забавено плащане на дължимото се от застрахователя на пострадалото лице обезщетение за претърпени имуществени вреди, се погасява с тригодишна давност.

В производството така приетите за основателни претенции, съгласно извършеното изрично по делото изявление на ищеца в надлежна за съдебното производство форма /стр.355/, следва да бъдат платими по сметка с IBAN: BG07FINV91501004228196 на „ПИБ“ АД, с титуляр В. Д.а С.а – Ц..

При този изход на делото, относно разноските, съдът съобрази следното : Относно дължимата се в производството държавна такса, е приложена разпоредбата на чл.83, ал.1, т.4 от ГПК. Последното предполага, че с оглед изхода на делото и съобразно присъдените главници, следва да бъде осъдено ответното дружество да я заплати по сметка на съда в установения размер от 1002.17 лв.

На ищеца, като представляван при условията на чл.38, ал.1, т.2 от Закона за

адвокатурата, видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие, не се следва присъждане на разноски. Такива следва да бъдат присъдени на основание ал.2 на цитираната разпоредба, на адв. Н.Д. от АК-Ш., под формата на адвокатско възнаграждение в размер на 1 537.96 лв. с ДДС, изчислено по чл. 7, ал. 2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед уважения размер на исковата претенция. Досежно отхвърлената част на предявената искова претенция, се следва присъждане на изрично поисканите и доказани, съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК разноски на ответното дружество, но при съблюдаване на направеното възражение за прекомерност, или в размер на 222.70 лв. за извършените в производството разноски, и в размер на 319.45 лв.с ДДС за адв. възнаграждение.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, да заплати по искова претенция с правно основание чл.226,ал.1 от КЗ /отм./,във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, на Д.С.С., с ЕГН ***** от гр.К., ж.к. „В.“ бл.*, сумата в размер на 13 167.97 лв., съставляваща обезщетение за причинени на ищеца в следствие на настъпило на 12.04.2016 г. ПТП имуществени вреди, изразяваща се в сбор от сторени във връзка с лечението разходи, а именно : сумата от 700 лв., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 25.03.2020 г. до окончателното й изплащане; сумата от 50 лв., ведно със законна лихва, считано от 21.08.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 50 лв., ведно със законна лихва от 21.04.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 50 лв., ведно със законна лихва от 02.04.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 56.91 лв., ведно със законна лихва от 09.12.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 11 лв., ведно със законна лихва от 07.02.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 40 лв., ведно със законна лихва от 08.05.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 180 лв., ведно със законна лихва от 29.09.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 462 лв., ведно със законна лихва от 09.10.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 17.28 лв., ведно със законна лихва от 31.08.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 11.80 лв., ведно със законна лихва от 25.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 17.40 лв., ведно със законна лихва от 22.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 120 лв., ведно със законна лихва от 22.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 100 лв., ведно със законна лихва от 12.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 582.28 лв., ведно със законна лихва от 12.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 11.80 лв., ведно със законна лихва от 23.05.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 100 лв., ведно със законна лихва от 23.04.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 40.60 лв., ведно със законна лихва от 12.02.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 100.40 лв., ведно със законна лихва от 12.02.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 11.80 лв., ведно със законна лихва от 12.01.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 16 лева, ведно със законна лихва от 11.01.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 44.07 лв., ведно със законна лихва от 12.01.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 11.80 лв., ведно със законна лихва от 04.11.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 100.40 лв., ведно със законна лихва от 20.09.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 17.40 лв., ведно със законна лихва от 20.09.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 10.60 лв., ведно със законна лихва от 18.08.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 181.20 лв., ведно със законна лихва от 01.08.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 110 лв., ведно със законна лихва от 22.06.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 40.60 лв., ведно със законна лихва от 17.06.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 71 лв., ведно със законна лихва от 15.06.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 8 607.62 лв., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 08.04.2018 г. до окончателното й изплащане; сумата от 50 лв., ведно със законна лихва от 14.06.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 49.07 лв., ведно със законна лихва от 31.07.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 58,88 лв., ведно със законна лихва от 19.09.2018 г. до окончателното изплащане; сумата от 193 лв., ведно със законна лихва от 22.04.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 136 лв., ведно със законна лихва от 11.07.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 67.85 лв., ведно със законна лихва от 15.06.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 48.88 лв., ведно със законна лихва от 28.09.2019 г. до окончателното изплащане; сумата от 40.60 лв., ведно със законна

лихва от 12.08.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 176 лв., ведно със законна лихва от 12.08.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 176 лв., ведно със законна лихва от 25.02.2021 г. до окончателното изплащане; сумата от 22.92 лв., ведно със законна лихва от 09.01.2021 г. до окончателното изплащане; сумата от 13.02 лв., ведно със законна лихва от 30.10.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 142 лв., ведно със законна лихва от 09.07.2020 г. до окончателното изплащане; сумата от 67.53 лв., ведно със законна лихва от 15.06.2020 г. до окончателното изплащане, по сметка с IBAN BG07FINV91501004228196 на „ПИБ“ АД, с титуляр В. Д.а С.а – Ц., като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция в останалата ѝ част - до пълния ѝ предявен размер от 13 376.53 лв., като недоказана, както и за законната лихва за периода от 12.04.2016 г. до 08.04.2018 г., като погасена по давност.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, да заплати по искова претенция с правно основание чл.226,ал.1 от КЗ /отм./,във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, на Д.С.С., с ЕГН ***** от гр.К., ж.к. „В.“ бл.*, сумата в размер на 3 886.28 лв., съставляваща обезщетение за причинени на ищеца в следствие на настъпило на 12.04.2016 г. ПТП имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, и представляваща през периода от 06.08.2017г. до 05.03.2019г. разлика между заплатата, която ищецът би получавал като работоспособен и получените от него суми от пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест, ведно със законна лихва, считано от 08.04.2018 г. до окончателното ѝ изплащане, по сметка с IBAN BG07FINV91501004228196 на „ПИБ“ АД, с титуляр В. Д.а С.а – Ц., като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция в останалата ѝ част - до пълния ѝ предявен размер от 6 866.40 лв., като недоказана, както и за законната лихва за периода от 06.08.2017 г. до 08.04.2018 г., като погасена по давност.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, да заплати по искова претенция с правно основание чл.226,ал.1 от КЗ /отм./,във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, на Д.С.С., с ЕГН ***** от гр.К., ж.к. „В.“ бл.*, сумата в размер на 8 000 лв., съставляваща обезщетение за причинени на ищеца в следствие на настъпило на 12.04.2016 г. ПТП имуществени вреди – дължимо възнаграждение за болногледач за периода от 12.04.2016 г. до 15.08.2017 г., по сметка с IBAN BG07FINV91501004228196 на „ПИБ“ АД, с титуляр В. Д.а С.а – Ц., като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за законна лихва, като погасена по давност.

ОТХВЪРЛЯ предявената от Д.С.С., с ЕГН ***** от гр.К., ж.к. „В.“ бл.*, против ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, искова претенция с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ /отм./, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, за сумата в размер на 3 379.55 лв., съставляваща обезщетение за причинени на ищеца в следствие на настъпило на 12.04.2016 г. ПТП имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, и представляваща разлика между заплатата на ищеца и полученото от него обезщетение за временна неработоспособност през периода от 12.04.2016г. до 05.08.2017г., ведно със законна лихва върху сумата, считано от 12.04.2016г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, да заплати на основание чл.38, ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от ЗА, на адвокат Н.Н. Д. от Адвокатска колегия - Ш., с личен номер 1600020297, сумата в размер на 1 537.96лв. с ДДС, съставляваща адвокатско възнаграждение, съразмерно уважената част от исковата претенция.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, да заплати по сметка на Окръжен съд, гр. К., сумата в размер на 1 002.17 лв., съставляваща дължима се в производството държавна такса.

ОСЪЖДА Д.С.С., с ЕГН ***** от гр.К., ж.к. „В.“ бл.*, да заплати на ЗД „Б.И.” АД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление гр. С. ****, район Л., бул. „Д.Б.” №*, сумата в размер на 222.70 лв., съставляваща разноски по производството и сумата в размер на 319.45 лв. с ДДС, съставляваща адвокатско възнаграждение, съразмерно отхвърлената част от исковата претенция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред П.ския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: _____